

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. juli 2012.
Br. ref.: RK/274/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI44/12

Podnosilac

Bali Dellova

**Ocena ustavnosti rešenje Vrhovnog suda Kosova
P. z. D. 96/2011 od 23. decembra 2011. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Bali Dellova iz sela Velika Kruša, Opština Orahovac.

Osporena odluka

2. Osporeno je rešenje Vrhovnog suda Kosova rev. P.z.d. 96/2011 od 23. decembra 2011. godine, dostavljeno podnosiocu zahteva 25. januara 2012. godine, ovim rešenjem je odbijen kao neosnovan zahtev za vanredno ublažavanje kazne podnosiocu zahteva, koji je presudom Okružnog suda u Prizrenu, P. br. 36/2009 od 07. septembra 2009.

godine, proglašen krivim, za krivično delo iznude iz člana 267, stava 2. PZKPK-a i osuđen je kaznom zatvora od 2 (dve) godine i 6 (šest) meseci, a koja je pravosnažno potvrđena presudom Vrhovnog suda Kosova, Ap. br. 422/2009 od 23. marta 2011. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je krivični postupak koji je pokrenut i vođen protiv podnosioca zahteva za krivično delo iznude iz člana 267, stav 2 PZKPK-a u kome je podnosilac zahteva osuđen na kaznu zatvora od 2 (dve) godine i 6 (šest) meseci. Podnosilac zahteva navodi da je u toku postupka prekršen član 31. Ustava Republike Kosovo, kao i član 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu EKLJP).
4. Podnosilac zahteva od Ustavnog suda Kosova zahteva uvođenje privremene mere i *“Suspendovanje izvršenja presuda do donošenja konačne odluke Ustavnog suda.”*

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članovima 113.7 i 21.4 Ustava, članovima 20, 22.7 i 22.8 Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 16. decembra 2008. (u daljem tekstu: „Zakon“) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Podnosilac zahteva je dana 27. aprila 2012. godine podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Sud“).
7. Dana 28. maja 2012. godine Ustavni sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud Kosova da je pokrenut postupak ispitivanja ustavnosti presude po predmetu br. KI-44-12.
8. Dana 03. jula 2012. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije Ivana Čukalovića, Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu, je iznelo preporuku sudu u punom sastavu o neprihvatljivosti zahteva.
9. Istovremeno Veće za razmatranje je predložilo sudu u punom sastavu da odbije zahtev podnosioca za privremenu meru, uz obrazloženje da isti nije priložio nikakav ubedljiv dokaz koji bi opravdao uvođenje privremene mere kao neophodne da bi se izbegla neka nenadoknadiva šteta, ili dokaz da je takva mera od javnog interesa.

Pregled činjenica

10. Protiv podnosioca ovog zahteva, g. Baliya Dellove, i još četiri lica Okružno javno tužilaštvo u Prizrenu je pokrenulo optužnicu P.P. br. 305/2008 od 19. januara 2009. godine, zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo iznude iz člana 267, stava 2, u vezi sa članom 25. PZKPK-a.
11. Podignuta optužnica P.P. br. 305/2008 od 19. januara 2009. godine je potvrđena rešenjem Okružnog suda u Prizrenu K. A. br. 9/2009, od 04. februara 2009. godine.
12. Presudom Okružnog suda u Prizrenu P. br. 36/2009, od 07. septembra 2009. godine, podnosilac zahteva je oglasen krivim za krivično delo iznude iz člana 267, stava 2. PZKPK-a i osuđen je kaznom zatvora od 2 (dve) godine i 6 (šest) meseci.

13. Protiv ove presude Okružnog suda u Prizrenu P. br. 36/2009, od 07. septembra 2009. godine u zakonom predviđenom roku, podnosilac zahteva je dana 09. oktobra 2009. godine podneo žalbu preko svog branioca advokata Syle Hoxhe, pobijajući osporenu presudu iz svih zakonskih osnova.
14. Odlučujući o žalbi Vrhovni sud Kosova, presudom A. P. br. 422/2009 od 23. marta 2011. godine, odbija kao neosnovanu žalbu podnetu od strane podnosioca zahteva i potvrđuje presudu Okružnog suda u Prizrenu P. br. 36/2009, od 07. septembra 2009. godine.
15. Podnosilac zahteva dana 24. novembra 2011. godine podnosi vanredni pravni lek zahtev za vanredno ublažavanje kazne Vrhovnom sudu Kosova.
16. Vrhovi sud Kosova svojim rešenjem P. z .d. 96/2011 od 23. decembra 2011. godine, odbija kao neosnovan vanredni pravni lek-zahtev za vanredno ublažavanje kazne sa obrazloženjem;

“Odredbom člana 448 PZKPK-a, predviđa se da vanredno ublažavanje konačne izrečene kazne dozvoljeno je kad se nakon pravosnažnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad je presuda izricana ili Sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očigledno dovele do blaže kazne.”

“Budući da su u zahtevu ne navodi nova okolnosti koja bi jasno uticala na vanredno ublažavanje kazne, ovaj sud smatra da nema pravnog osnova za vanredno ublažavanje kazne, prema tome u skladu sa odredbom člana 450, stav 6 PZKPK-a, odlučeno je kao u izreci ovog rešenja.”

Tvrđnje podnosioca zahteva

17. Podnosilac zahteva smatra; *“da su mu osporenim odlukom i presudom povređena prava garantovana Ustavom Republike Kosovo, predviđena članom 31. (Pravo na pravno i nepristrasno suđenje), stoga što se tokom suđenja nije dokazalo nijednim dokazom da je žalilac (podnosilac zahteva) počinio delo kojim se tereti, iznuda, za koje je proglašen krivim i za koje mu je izrečena kazna.”*
18. Prema tvrdnjama podnosioca zahteva istovremeno *“... su mu povređena prava zagarantovana Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i njenim protokolima, odnosno njenim članom 6, konvencija koja se prema članu 22. Ustava Republike Kosovo direktno primenjuje na Kosovu.”*
19. Prema tvrdnjama podnosioca zahteva *“povređen je i član 7. Zakona o krivičnom postupku Kosova, zato što nisu potvrđene i precizirane u potpunosti činjenice za donošenje odluke, i sudovi nisu potvrdili činjenice protiv optuženog i one u njegovu korist.”*
20. Podnosioci zahteva se obraćaju Ustavnom sudu sa zahtevom za;

“Želim da se osporene presude i odluke ponište zato što u skladu sa zakonom na snazi, nije dokazano dokazima da sam počinio delo kojim se teretim, i da suđenje bude nepristrasno, odluka koja će se doneti da bude osnovana na izvođenim dokazima u skladu sa Ustavom, konvencijama i zakonom na snazi.”

“U skladu sa zakonom o Ustavnim sudovima Republike Kosovo, član 27, imajući u obzir da se presude pravosnažne i izvršene i da je žalilac prozvan za održavanje kazne do odluke Suda, zahtevamo da se odredi privremena mera i suspenduje izvršenje presuda do donošenja konačne odluke Ustavnog suda.”

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Podnosilac zahteva navodi da su član 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) Ustava, kao i član 6. EKLJP (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) osnova za njegov podnesak.
22. Član 48. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo predviđa:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“
23. Po Ustavu, Ustavni sud nije apelacioni sud, kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
24. Podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih ustavnih prava (vidi, Vanek protiv Slovačke Republike, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.). Podnosilac zahteva ne navodi na koji način član 31. Ustava Republike Kosova, i član 6. (Pravo na pravično suđenje) Protokol 1. EKLJP, podržavaju njegov zahtev, kao što je predviđeno u članu 113.7. Ustava i u članu 48. Zakona.
25. Podnosilac zahteva tvrdi da su im povređena prava (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) pogrešnim primenom zakona od strane redovnih sudova, ne navodeći jasno na koji je način presuda prekršila njegova ustavna prava.
26. U ovom slučaju podnosiocu zahteva su pružene mnogobrojne mogućnosti da predstavi svoj slučaj i ospori tumačenje zakona za koje smatra da je netačno, pred Okružnim sudom u Prizrenu i pred Vrhovnim sudom Kosova. Nakon razmatranja postupka u celini, Ustavni sud nije utvrdio da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravedni ili arbitrarni (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
27. Konačno, uslovi za prihvatljivost nisu ispunjeni u ovom podnesku. Podnosilac zahteva nije uspeo da navede i podrži dokazima da su mu osporenim rešenjem navodno povređena ustavna prava i slobode.
28. Iz toga proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 (2b) Pravilnika o radu koja predviđa „Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava.“

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona, i pravilom 36 (2b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 03. jula 2012. godine, je jednoglasno

ODLUČIO

- I. **DA ODBIJE** zahtev kao neprihvatljiv;
- II. **ODBIJA SE** zahtev za uvođenje privremenih mera;
- III. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Predsednik Ustavnog suda

Ivan Čukalović

Prof. Dr. Enver Hasani

